

Női kar. A színházaknál az operettekben és operákban résztvevő segédszínésznők gyűjtő-neve. (V. ö. Karénekes).

Nők az alkotmányban, vj. 3 felv. Írta Tóth Kálmán. Bem. 1871. febr. 24. Nemzeti Színház. Szereplők: Bánfalvi: Szigeti József; Krisztina: Szathmáryné; Ilka: ifj. Lendvayné; Bercey: ifj. Lendvay Márton; Cselei: Szigeti Imre; Cseleiné: Hirtling Mária; Borbócs: Réthy Mihály; Szelei: Náday Ferenc; Bárány Szlankaményi: Szerdahelyi Kálmán. — Reprize: 1912. máj. 9-én volt, ekkor Bánfalviné szerepét Rákosi Szidi játszotta. A többi főszereplő: Gál Gyula, Somlay Arthur, Nagy Ibolya, K. Demjén Mari, Dezső József. (Szerb nyelvre lefordította: Szimics Juszti.)

Nők barátja (»L'Ami des femmes«.) Vigjáték 5 felv. Írta Dumas S. Ford. Kürthy Emil. Bem. 1895. nov. 29. Nemzeti Színház. Szereposztása: De Ryons: Náday Ferenc; De Montégre: Horváth Zoltán; De Simrose: Császár Imre; Des Targettes: Beresényi Béla; De Chanttrin: Dezső József; Leverdet: Vizváry Gyula; Jane de Simrose: Márkus Emilia; Leverdetné: Helvey Laura; Hackendorff: Nagy Ibolya; Leverdet Balbine: Ligeti Juliska. Felújították: 1914. febr. 24., — 1916. okt. 21., — 1924. febr. 6. stb. (A párizsi Gimnaseban bemutatója 1864-ben volt, ahol — megbukott.)

Nők iskolája, vj. 5 felv. Írta Molière. Ford. Szász Károly. Bem. 1874. ápr. 20. Nemzeti Színház. Szereplők: Arnolphe: Szigeti József; Ágnes: Molnárné; Horace: Halmi Ferenc; Chrysalde: Komáromy; Bangó: Sántha Antal; Krizsa: Patakiné; Enrique: Karikás József; Oronte: Pintér Sándor; Jegyző: Leővey. Molière, néhány héttel házassága után, 1662. dec. 26-án, hozta színre a »L'École des femmes«-ot, mely a legjobb darabjai közé tartozik, s különösen Arnolphe szerepe, a finom jellemfestés mintája. A párizsi közönség olyan tetszéssel fogadta, mint semmi más Molière-darabot. A király is látni akarta, s eljátszatta magának a Louvreban. De másrészt sok ellenkezéssel is találkozott. Más darabban is használt erősebb kifejezéseket, anélkül, hogy az er-

kölcsbírák tiltakoztak volna, de ekkor már magára haragította a précieuseket, az udvaroncokat, akik a király kedvencére haragudtak; az írókat, hogy egy színész mer velük versenyre kelni; a többi színházak színészeit, akik Molière művészetére irigykedtek. Nagy lármát csaptak, de M. nem ijedt meg; különben a király is kitartott mellette és amikor 1668-ban a legnagyobb volt a hajsza, XIV. Lajos Molière nevét ama listára íratta, melyen az évdíját élvező írók nevei álltak. Két más nagynevű védője is akadt Boileau és Lafontaine személyében, akik lelkesen vallották magukat bámulójának.

Nöthig Ferenc, opera-basszista, sz. Budapest. 1892. dec. 19-én mint vendég fellépett az Operaházban a »Varázsfuvola« Sarastro szerepében. Bécsben tanult, a híres Gänsbachernél. 1890-ben az eberfeldi színház szerződtette, majd Milánóban folytatta tanulmányait.

Nuance (fr. nüansz), a. m. = árnyalat. A színész játékára értelmezendő kifejezés.

Numerizált szék. A zártszék latinos elnevezése az úttörő színészek idején. (V. ö. Zártszék.)

Nuszbek Sándor, szépirodalmi író, sz. 1877. júl. 13-án, Sarkadcsákszigeten (Bihar m.). »Záchi Klára« c. énekes színművét vidéki színpadokon adták elő.

Nürnbergi baba. Vig opera 1 felv. Írta Leuwen és Beauplan. Ford. Havi Mihály. Zen. szerz. Adam Adolf. Bem. 1885. febr. 15. M. Kir. Operaház. Személyek: Cornelius: Szekeres; Donathan: Dalnoki Béni; Miller Henrik: Saxlehner Emma; Berta: Kordin Mariska. (A Nemzeti Színházban 1856-ban került színre: »A babagyáros« c. alatt. — Párizsban: 1852-ben.) Felújították: 1920. okt. 22-én.

Nürnbergi mesterdalnokok. Opera 3 felv. Szövegét és zenéjét írta Wagner Richard. Ford. Várady Sándor. Bem. Münchenben, 1868. jún. 21-én, majd hét évvel később: 1875-ben már készültek magyar bemutatójára is. A Nemzeti Színházban 1875. dec. 8-án előadták belőle a nagy kvintettet és a harmadik felvonás előjátékát. A szölamokat Balázsné, Kvas-